

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Paulo. 33.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Φερόσθι φέρειν. δῆλον γάρ οὐτί ὅπερ
κατωχεῖται, καὶ ἐπέστη λέξει ἡ πρέ-
ποντος καὶ ἀρμόζουσα ερμηνεία τοῦ
ταυτού τὸν ἀληθεῖαν αδίνει.

tatis. Quocirca homonymia hoc loco
honoris aequalitatem nec pariat: nec quae
impropriè dicta sunt, propriè dicta esse
quisquam existimet. quandoquidem nec
furore, nec iram, nec alia omnia, quæ, cùm
diuinæ naturæ minime conueniant, per
abusum dicta sunt, quisquam mentis com-
pos propriè usurpata esse dixerit. Perspi-
cuum enim est, quod in uniuersitate loco,
& cuilibet dictioni, congrua & consentanea
interpretatio adhibita, veritatem par-
turit.

Esaïa militi. 32.

Διασκιττόλημα πῶς μάλα ἀ-
χρίστις θηγανέλον τὸν μὴ θείαν δύ-
ναμιν ἀμαρτυρεῖσαν, καὶ ἀ-κτῆ τοῦ
τοῦ γὰρ ὀστοῦ τοῦ ἔχει (Car. τὸν δὲ ἀνθρω-
πίνων Κελεύον γένεται, οὐδὲ ἀσφαλέστερον
αλλὰ καὶ ἀπάγει δύνατον εἰς μονοίν ἀμ-
φιβολόν οὔτεν, ὁμολογεῖτε δὲ τὸν κέ-
κτητον τὸν εἰς τὸν τελείωτον μεταβολῶν.
ὅταν μή τὸν ἀναστητὸν ἔχη ρόπτην, καὶ πλώ-
σιν ἐξαπολογεῖται, οὐ μετέπειτα τοῦτο
φρόντια, ἀλλὰ τοῦτον τοῦτον μετέπειτα
μεταβολῶν τὸν ἀναστητὸν μεταβολῶν.

Παῦλῳ. λγ.

Ἐπειδὴ ἔφεν δὲ τὸν αἴπειν, οὐτὶ μέ-
τρες μολύβδου καθεδύμοις τὸν ἀ-
μαρτιανόν, ἐώρακεν οὐ Ζαχαρίας. Οὐ μή
ὅποι μόλυβδοι μηλοι τὸ Καρποῖν
ἀμαρτιανόν. γένεται ἐπαγγέλειον γένεται
φορτικότερον τῆς ἀμαρτιανόν. τὸν εἰς
τὸ πυθεύτα τὸ ἄδον κατακοπεῖσθαι
ποὺς ἀλλοτέροις τῷ δὲ μητροῖν, τῷ τέλος
μητροῖν τῆς τοῦτος τῆς ἀμαρτιανόν
μακροθυμίας, καὶ τῆς πρωτείας τοῦ
ἀρχήν. γένεται ἀμέτρος, γένεται ἀμαρ-
τιανόν συγχρηματοποιούμενον γένεται
πικροτάτας εἰσπεργμένον τοῦτο
δίκαιον.

Εὐτονίῳ. λδ.

Δευτοὶ ὄντες καὶ δραστήρες τοῦ τοῦ
φιλοποίας ἔρωτα, καὶ δεινῶς κρατοῦσ-

Magna me admiratio tenet, qui fiat, ut
cūm tibi illud exploratissimum sit, diuinā
quidem potentiam insuperabilem, suīque
semper similem esse, humanam autem ni-
hil certi ac stabiliis habere, verūm quam-
libet valida esse videatur, dubiam tamen
& ancipitem esse, utpote quæ nisi diuino
subsidio fulciatur, certissimam mutationē
habeat, atque horrendam ruinam parti-
riat, tu tamen animo tuo minime modere-
ris, verūm immodico fastu intumescens,
mutationem in contraria prouoces.

Paulo. 33.

Quoniam quātis quidnam causæ sit,
cur Zacharias iniquitatem super mensu-
ram plumbi sedentem viderit, respondeo,
hoc idcirco cōtingit, quia plumbum pec-
cati pondus & grauitatem designat. Ne-
que enim quicquam peccato grauius, at-
que onerosius est, quippe quod ad ima in-
fernī eos, quos cœperit, deturbet. Per men-
suram autem, diuinæ erga eos, qui pecca-
runt, lenitatis & patientiæ finem, pœnæq;
principiū significatur. Neque enim absque
mensura, nec semper virtutis indulgere per-
mittentur, verūm iamiamque acerbissi-
mis suppliciis mulctabuntur.

Eutonio. 34.

Ambitionis amore, suapte natura
vehementem & acrem, atque humanum

I